

Univerzita Karlova
Fakulta humanitních studií
Faculty of Humanities
U Kříže 8, 158 00 Praha-Jinonice
Prof. Miloš Havelka, CSc.
Vice-Dean

V Praze dne 9.8.2010

POSUDEK VEDOUCÍHO NA BAKALÁŘSKOU PRÁCI

Evy Rychtaříkové

**České a německé auto- a heterostereotypy
v meziválečném období na Litoměřicku**

Bakalářská práce Evy Rychtaříkové **České a německé auto- a heterostereotypy v meziválečném období na Litoměřicku**, jejíž vývoj jsem sledoval poměrně delší dobu. Její počátky spadají do pobytu na letní škole **Collegium Pontes** v Görlitz, jehož se E. Rychtaříková úspěšně zúčastnila jako členka skupiny Huberta Orłowského, předního polského odborníka na problematiku stereotypů a předložila zde německy psaný referátem k problematice vytváření přeshraničních stereotypů. Tato zkušenost se odráží ve vstupním výkladu pojmu stereotyp a jeho souvislostí, jeho funkcí a výskytu. Jasný je i výklad pramenů.

V této linii pokračuje Eva Rychtaříková i ve své bakalářské práci, jejíž těžiště se ovšem posunulo do meziválečné doby na problematiku regionálního používání a vytváření etnických stereotypů.

Materiálem jí byly česká a německá periodika z oné doby, vycházející na Litoměřicku, které zpracovávala s ohledem na kruciólní roky tamního česko – německého soužití (1924, 1933, 1937).

Vstupní hypotézy práce jsou sice formulovány rámcově, nicméně však promyšleně a zřetelně a autorce se je v práci podařilo v zásadě prokázat.

Zvolená cesta je historický výzkum stereotypů, zakotvený v jejich souvislosti s prosazováním nacionalismů v XIX. století a s pokračováním do meziválečného období, a je možné ji považovat za legitimní. Lze sice ocenit, že se autorce podařilo problematiku stereotypů spojit s obecnějším výkladem problémů politických dějin česko-německých vztahů, takže její líčení událostí a problémů nepůsobí samoučelně, přece jen ve srovnání s vlastními výklady problematiky stereotypů by tato část práce mohla být komprimovanější. Pro daný účel se rovněž podařila charakteristika historicko-politických a demografických charakteristik Litoměřic a Litoměřicka v období mezi válkami.

Jádro práce tvoří IV. Kapitola, srovnávající obraz (stereotyp) Čecha a Němce v Litoměřických listech a v Leitmeritzer Zeitung.

Závěry, k nimž práce dospívá, nejsou sice překvapivé, ale mohly by být prezentovány samostatněji a sebevědoměji, fakt, že šlo o stereotypy tradiční, na tom nic nemění. Namísto toho autorka poněkud sklouzává k výkladům politických dějin, ačkoli by asi stálo za to více se věnovat kulturně antropologické dimenzi problematiky.

Práce je vcelku zdařilá, ale v teoretických závěrech - a rovněž v některých empirických pasážích by asi měla jít ještě dále, třeba v pokusu vyložit fungování stereotypů v místní politice. Před obhajobou práci hodnotím mezi **38 – 42** body.